

В умовах продовження збройної агресії проти України проведення в мережі Інтернет ряду антиукраїнських інформаційно-пропагандистських кампаній, регулярних анонімних повідомлень в засобах масової інформації, виявлення незаконного обігу зброї та вибухових речовин, викликає занепокоєння потенційна можливість залучення студентської молоді до деструктивної діяльності.

З метою підвищення рівня поінформованості студентів та педагогічних працівників коледжу про безпеку та масштаби екстремізму і терористичної загрози, формування нетерпимості до проявів тероризму та осіб з екстремістською ідеологією та для забезпечення вільного доступу студентської молоді, педагогічних працівників до такої інформації створено на сайті коледжу окремий розділ (Профілактика тероризму та насилля в усіх проявах), присвячений проблематиці тероризму та насиллю в усіх проявах.

Служба безпеки України:

callcenter@ssu.gov.ua

0-800-501-482

Електронна скринька та цілодобовий безкоштовний телефон довіри СБУ, за якими на засадах довіри і співпраці громадяни України можуть повідомити про будь-які факти прибуття та перебування в регіоні підозрілих осіб, наміри здійснення сепаратистської, терористичної, диверсійної чи розвідувально-підривної діяльності.

Сутність тероризму

Форми прояву тероризму:

- національно-визвольний тероризм;
- національно-релігійно-визвольний;
- диверсійний тероризм;
- кримінальний тероризм

Інформація, присвячена проблематиці тероризму та насилля в усіх проявах

За останні роки міжнародний тероризм та насилля в усіх проявах стали однією з найгостріших проблем країн світу. Терористичні акти - вбивства, поранення, викрадення, погрози та деякі інші акти насильства, які готуються організаціями і здійснюються окремими особами стосовно державних або громадських діячів, здавна чинять опір розвитку суспільства.

Основою тероризму можуть бути політичні мотиви (залякування населення, послаблення державної влади, змушування до певних дій або фізичне ліквідування політичних супротивників), а також дії, що мотивуються релігійними переконаннями, помстою, користолубством, економічною конкуренцією або пов'язані з поведінкою психічно хворих людей.

У таких випадках мова йдеться про *екстремізм* як різновид тероризму (від фр. *extremisme*, від лат. *extremus* - крайній) - прихильність крайніх поглядів, крайні заходи. Серед таких заходів можна відзначити провокацію заворушень, громадянську непокору, терористичні акції, методи партизанської війни. Найбільш радикально налаштовані екстремісти часто заперечують будь-які компроміси, переговори, угоди.

Всесвітня історія знає чимало злочинів: вбивство давньоримського диктатора Юлія Цезаря, Авраама Лінкольна. Лише у другій половині ХХ ст. жертвами терору стали: Генеральний секретар ООН Даг Гаммаршельд (1961), у США - президент Джон Кеннеді (1963), його брат, сенатор Роберт Кеннеді (1968), лідер боротьби за громадянські права Мартін Лютер Кінг (1968), в Індії - прем'єр-міністр Індіра Ганді (1984), її син, колишній прем'єр-міністр Раджів Ганді (1991), король Саудівської Аравії Фейсал (1975), прем'єр-міністр Швеції Улоф Пальме (1986), президент Єгипту Анвар Садат (1981), прем'єр-міністр Ізраїлю Іцхак Рабін (1995).

В Україні діє низка міжнародних угод, у яких юридично визначені деякі види тероризму і передбачаються заходи боротьби з ними.

Одним із засобів вирішення питання забезпечення і дотримання законодавства у боротьбі з тероризмом та екстремізмом є правотворча діяльність української держави. Конституція України, Закони України "Про боротьбу з тероризмом", "Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю", "Про боротьбу з корупцією", "Про міліцію", "Про Службу безпеки України", "Про державну податкову службу України", "Про прокуратуру", "Про заходи протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів та зловживанню ними", Указ Президента "Про рішення Ради національної безпеки і оборони України", Положення "Про національне центральне бюро Інтерполу", затверджене постановою Кабінету Міністрів України, акти центральних органів

виконавчої влади відповідного змісту, спрямовані на захист прав та інтересів громадян України від терористичної загрози.

В Україні оперативну роботу з боротьби проти тероризму проводять підрозділи Служби безпеки України, Міністерства внутрішніх справ, Міністерства оборони та ін. Для ліквідації терористичних організацій та знешкодження окремих терористів використовуються структури відомчої безпеки та охорони.

Захистити себе від небезпеки погроз, в тому числі і від терористичної діяльності, – це бажання кожної людини. Всі навчальні дисципліни сприяють гармонійному розвитку людини зокрема і суспільства в цілому на шляху побудови правової, демократичної держави. Формуванні сучасного рівня культури безпеки життєдіяльності здобувачів освіти є дуже важливим у сучасному світі. Вкрай необхідно надавати студентам знання і вміння безпечної поведінки в повсякденному житті, у небезпечних і надзвичайних ситуаціях, в тому числі і під час загрози терористичного акту.

Але є й інша небезпека: потрапити в мережу терористичної організації, стати виконавцем злочинних дій. Щоб уникнути цього, потрібно усвідомлювати наслідки своїх вчинків і дій, дбати про особисту безпеку та безпеку оточуючих людей. Зрозуміло, що кожен хоче, щоб помилок у житті було якомога менше, але для цього потрібно знати і дотримуватися певних цінностей, які допоможуть побудувати щасливе життя: прагнення до правди і справедливості; любов до Батьківщини; турбота про життя та здоров'я; повага до традицій свого та інших народів; здатність до праці та самодисципліни; чесність та гідність; миролюбність і доброзичливість. На імовірність залучення людини до терористичної діяльності можуть впливати ряд його особистих якостей: психологічна неврівноваженість; недотримання норм здорового способу життя, наявність шкідливих звичок (паління, вживання алкоголю та наркотичних засобів); невміння будувати свої стосунки з оточуючими людьми; наявність протиріч у поглядах, цінностях, відсутність чітко сформованої мети в житті.

Тому головними завданнями коледжу є:

- розробка змістовних засад запобігання проявам насильства та екстремізму серед неповнолітніх і молоді;
- удосконалення нормативних засад запобігання проявам насильства та екстремізму в молодіжному середовищі;
- формування толерантності та запобігання проявам ксенофобії в молодіжному середовищі;
- усунення перешкод у взаємодії поліції, громадських органів в процесі профілактики насильства серед неповнолітніх і молоді;
- спільна профілактична робота серед неповнолітніх;
- планування та координація профілактичної роботи з особами, схильними до насильства й екстремізму;

- вивчення зарубіжного досвіду профілактики насильства та екстремізму серед неповнолітніх і молоді.

Основними методами і формами реалізації завдань процесу в закладах освіти є бесіди, лекції про історію, культуру, звичаї та культурні взаємозв'язки, літературу і мистецтво різних народів країн, диспути про культуру міжетнічних відносин. З питань формування негативного ставлення суспільства до будь-яких форм і проявів тероризму та екстремізму виховання варто проводити виховні години, дискусії, засідання круглих столів, прес-конференції, рольові (ділові) ігри, тренінги на теми: «Формування особистості в процесі стосунків з дорослими», «Стратегія поведінки підлітка в конфліктній ситуації з батьками», «Формування особистості в процесі стосунків з однолітками», «Конфліктні ситуації і шляхи їх розв'язання», «Основні причини правопорушень», «Кримінальна відповідальність за терористичну діяльність», «Толерантність як запорука людяності», «Формування навичок асертивної поведінки», «Кримінальна відповідальність за завідомо неправдиве повідомлення про загрозу безпеці громадян, знищення чи пошкодження об'єктів власності».

Варто зазначити, що у закладі освіти має створюватися атмосфера нетерпимості до проявів жорстокості, міжетнічної дискримінації, расизму та ксенофобії. Необхідно організовувати та проводити заходи, спрямовані на виховання толерантності, терпимості до іншого, миролюбності, доброзичливості, готовності допомагати іншим. Значних результатів у проведенні просвітницької роботи з означених питань можна і необхідно досягти за умови оптимального поєднання освітнього процесу та позааудиторної роботи.